

ประกาศกรมป่าสงวนฯ

เรื่อง กำหนดหนักเกณฑ์และวิธีการนับหัวງวงเวลาที่กำหนดให้ทำการประมง^๑
ของผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์

พ.ศ. ๒๕๖๐

ด้วยมาตรา ๓๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้กําหนดให้กําหนนดให้ทำการประมงพาณิชย์ ต้องกำหนดหัวงวงเวลาที่กำหนดให้ทำการประมงได้ให้สอดคล้องกับข้อความดังนี้
ในการทำการประมงและปริมาณผลผลิตสูงสุดของสัตว์น้ำที่สามารถทำการประมงอย่างยั่งยืนที่กำหนด
แผนบริหารจัดการการประมง โดยในรอบปีการประมง ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐ ให้มีการกำหนดหัวงวงเวลาที่กำหนด
ทำการประมง สำหรับเครื่องมือทำการประมงประเภทอวนล้อมจับ และอวนครอบป่ากระดี่
ใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เพื่อให้การนับหัวงวงเวลาที่กำหนดให้ทำการประมงสอดคล้องกับหัวงวงเวลา ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้การประมงของประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การนับหัวงวงเวลาที่กำหนดให้ทำการประมงของเรือประมงที่ออกไปทำการ
ประมงแต่ละลำ ให้นับแต่ละเที่ยวเรือ

ข้อ ๒ การนับเวลาเริ่มต้นการทำการประมง ให้นับเวลาที่หนักงานเจ้าหน้าที่รับแจ้งการ
ทำการประมง และลงข้อมูลในระบบสารสนเทศการทำประมง (Fishing Info) เป็น "ฝ่าน" โดยให้
เริ่มต้นทำการประมงด้วยการติดตอกไปสถานที่น้ำ จากเวลาที่บันทึกในระบบสารสนเทศการทำประมง (Fishing I

ข้อ ๓ การนับเวลาสิ้นสุดการทำการประมง ให้นับเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่รับแจ้งยก
จากการทำการประมง และลงข้อมูลในระบบสารสนเทศการทำประมง (Fishing Info) เป็น "ฝ่าน" โดย
เวลาสิ้นสุดการทำการประมงย้อนหลังไปสามชั่วโมง จากเวลาที่บันทึกในระบบสารสนเทศการทำ
(Fishing Info)

ข้อ ๔ การนับวันทำการประมง ในแต่ละเที่ยวเรือตามข้อ ๒ และข้อ ๓ ให้มีการนับตั้งแต่วันเดียวกัน
(๑) การออกไปทำการประมงในแต่ละเที่ยวเรือที่มีหัวงวงเวลาไม่เกินยี่สิบสี่ชั่วโมง
หนึ่งวันทำการประมง

(๒) การออกไปทำการประมงในแต่ละเที่ยวเรือที่มีหัวงวงเวลาเกินยี่สิบสี่ชั่วโมง จ
เวกาหัวงวงเวลาต้องเที่ยวเรือหารด้วยยี่สิบสี่ชั่วโมง ผลลัพธ์ที่ได้จะนับเป็นจำนวนวันทำการประมงของเที่ยว
เศษชั่วโมงที่เหลือหากน้อยกว่าหนึ่งเที่ยว ก็ต้องนับเป็นวันทำการประมง แต่ถ้าหากเศษ
ที่เหลือมากกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมงขึ้นไป จะนับเป็นจำนวนวันทำการประมงเป็นหนึ่งวัน

ข้อ ๕ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ ถึง ๓๑ มีนาคม พ.ศ.

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายอติศร พร้อมเทพ)